

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,
Διημερίων ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι καὶ ἀποκοπὴν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 46.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Ἡ ἀγορὰ ἡμῶν καὶ ἡ Ἐθν. Τραπεζα.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τοῦ μέτρου τῆς παύσεως τῶν προεξοφλήσεων παρὰ τῷ ἐνταῦθα Ἰποκαταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ὅπερ ἡ Διοίκησις αὐτῆς ἔγνω νὰ λάβῃ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τῆς ζωηρότερης κινήσεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν κεφαλαίων, διευτυπώσαμεν τὰς κατὰ τοῦ Πιστωτικοῦ τούτου ἰδρύματος αἰτιήσεις τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς, εἰχόμεν δ' ἐπιφυλαχθεὶ νὰ συμπληρώσωμεν τὰς περὶ αὐτοῦ κρίσεις τοῦ ἐνταῦθα κοινού, ὅπερ ἐπιχειροῦμεν σήμερον.

Καὶ διὰ τοῦ μέτρου τούτου τῆς παύσεως τῶν προεξοφλήσεων καὶ διὰ τῆς καθόλου πολιτείας τοῦ ἐνταῦθα Ἰποκαταστήματος, καταδεικνύεται ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δυσπιστικῶς ἔχει πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀγορὰν ἢ ἤθελε δέ τις ὑποθέσει, βλέπων τὴν ἄκραν ἐπιφύλαξιν ἐν ταῖς ἐνταῦθα ἐργασίαις του, ἢ ὅτι τὸ παρ' ἡμῶν ὑποκατάστημα ὑπέστη ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ σημαντικὰς ζημίας ἐκ τῆς κακῆς πίστεως τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ἢ ὅτι ἡ ἐνταῦθα ἀγορὰ ἐστὶν ἀθροισμα κατεργαρέων ἢ χρεωκόπων, ὑπάρχον καὶ κινούμενον διὰ τῆς ἀπάτης. Καὶ ἐντούτοις οὐδὲν τοιοῦτον, οὔτε κατὰ τὸ παρελθὸν οὔτε κατὰ τὸ ἐνεστὼς δικαιολογεῖ κατὰ τινὰ τρόπον παρομοίαν δυσπιστίαν. Τούναντι μάλιστα φρονούμεν, χωρὶς νὰ ἐκληφθῶμεν εἰς ἄκρον αὐτάρεσκοι, ὅτι ἡ ἡμετέρα ἀγορὰ ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της μέχρι σήμερον, κατέδειξε διὰ σειράς ἐντίμων πράξεων, διὰ θυσίων, δι' αὐταπαρνήσεως, ὅτι ἔχει βαθὺ τὸ αἶσθημα τῆς τιμῆς καὶ ὅτι οἱ ἐν αὐτῇ ἐμπορευόμενοι πρὸ παντός λογιζονται τὴν ἑαυτῶν ὑπόληξιν. Ἡ ἀγορὰ ἡμῶν ὑπέστη μέχρι τοῦδε ἐμπορικὰς κρίσεις ὀλεθρίας, ἀλλὰ καθ' ὅλας ταύτας τὰς ἐκρύθμους περιστάσεις, εἰτήρησε τὴν ἐμπορικὴν τιμὴν καὶ ἀνέδειξε χαρακτήρας ἀμέμπτους, οἵτινες ἤθελον περιποιήσῃ πολλὴν τιμὴν καὶ εἰς ἄλλα παλαιὰ ἐμπορικὰ κέντρα. Αἱ δυσχερεῖαι τοῦ ἔτους 1877 εἰσὶν ἀκόμη πρόσφατοι, διὰ νὰ μὴ ὑπομνήσωμεν ἄλλας ἀρχαιοτέρας κατὰ τὸ ὀλέθριον ἐκεῖνο ἔτος περὶ τὰ δώδεκα ἑκατομμύρια δραχμῶν προσεγένετο ζημία εἰς τὸν περιωρισμένον κύκλον τῶν παρ' ἡμῶν σταφιδεμπορῶν καὶ πολλοὶ τούτων περιήλθον, τῇ ἀληθείᾳ, εἰς κρίσιμον θέσιν· ἐντούτοις οὐδὲ εἰς κατέπεσε, πλείστοι δὲ θεωροῦντες τὴν πτώχευσιν ἀλγεινοτέραν τοῦ θανάτου, ἠγωνίσθησαν ἀγῶνας ὑπερανθρώπους καὶ ἔδειξαν τὴν δύναμιν ἢ τὴν ἀπέναντι τῶν ἀνθρωπίνων δυσχερειῶν διὰ νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς ἀμέσους ὑποχρεώσεις των καὶ σώσωσιν τὴν ἐμπορικὴν τιμὴν των, ἀπεγυμνώθησαν οἴκουθεν πάσης περιουσίας, ἀνέλαβον βραχείας ὑποχρεώσεις διὰ τὸ ἀβέβαιον μέλλον, γνωρίζομεν δὲ τινὰς οἵτινες καὶ τὰ τιμαλφῆ κοσμήματα τῶν συζύγων των ἐξεποίησαν ἢ ἐνεχειρίασαν, ἵνα φανῶσιν ἐνήμεροι εἰς τὰς πληρωμάς των· καὶ πάντα ταῦτα ἐν ἑδύναγτο κατὰ πάντα λόγον νὰ δικαιολογήσωσι μίαν πτώχευσιν καὶ νὰ εὕρωσι δανειστάς λίαν ἐπιεικεῖς διὰ τὸ πανθομολογούμενον τῆς καταστροφῆς. Αἱ δόλιαι χρεωκοπῆαι εἰσὶ παρ' ἡμῶν γεγονότα σπανιώτατα καὶ ὅπου ἐπέλθωσιν ἢ κατὰ πλῆξιν ἢ παραγὰγον εἰς

τὸ πνεῦμα τῆς ἀγορᾶς ἡμῶν καὶ ἡ καταφρόνησις ἢ ἐπισύρουσιν, δεικνύουσιν ἐπαρκῶς ὅτι ἡ χρησιμότης δὲν εἶναι ἀλλοτρία τῶν ἐνταῦθα ἐμπορικῶν ἐργασιῶν· ἂν δὲ καὶ ἐνταῦθα συνέβησαν μέχρι τοῦδε μεγάλων καὶ ἀρχαίων ἐμπορικῶν κρίσεων, ἢ κοινῆ συνείδησις μαρτυρεῖ περὶ αὐτῶν ὅτι ἔπесαν ὑπὸ τὸ βάρος ἐμπορικῶν ἀτυχημάτων ἀπροόπτων, καθ' ὧν οὐδὲν ἐδύνατο καὶ ἡ τιμιότης τῶν διευθυντῶν αὐτῶν καὶ ἡ νοημοσύνη.

Ἐὰν οἱ τίτλοι οὗτοι δὲν ἐκρίθησαν ποτὲ ἀποχρώντες παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ, ἵνα θεωρησῇ τὴν ἀγορὰν ἡμῶν κέντρον ἐμπορικῶν ἀξίων ἐμπιστοσύνης, τοῦλάχιστον ἔπρεπε νὰ πείσωσιν αὐτὴν περὶ τοῦ ἐναντίου πλείστοι ὅσαι συγκεκριμέναι περιστάσεις, αἵτινες κατέδειξαν καὶ τὴν οικονομικὴν δύναμιν τῆς ἀγορᾶς σημαντικὴν καὶ τὴν χρησιμότητα αὐτῆς ἀπειρον. Ὅσαίς ἠθέλησε νὰ περιουσιάξῃ τὰ ἑαυτῆς χρήματα ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκ τῶν διαφόρων πιστωτῶν της, τοῦτο κατάρθωσε μετ' εὐκολίας μαρτυρούσης καὶ οικονομικῆς εὐεξίας καὶ φιλοτιμίας πολλῆν. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν ἔπρεπε νὰ λησμονήσῃ ὅτι τὴν ἐπιούσαν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1862, καθ' ἣν οὔτε καθεστκυαὶ ἀρχαὶ ὑφίσταντο πλέον, οὐδὲ βεβαιότης περὶ τῆς αὐρίου, ἐπληρώθησαν ἀνελλιπῶς, ἀνευ ἐνδοιασμοῦ, ἀνευ ἀναβολῆς, τὰ λήγοντα κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην γραμμάτια, ὅπερ φρονούμεν ὅτι εἶναι λίαν ἐμφαντικὸν διὰ τοὺς θέλοντας καὶ δυναμένους νὰ κρίνωσιν ὀρθῶς τὰ πράγματα. Τὸ γεγονός τοῦτο ἐνεποίησεν ἰσχυρὰν αἰσθησιν εἰς τὸν τότε διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα Κλάδου τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς μακαρίτην Γιάρλει, ὅστις πολλάκις τὸ ἐπικαλεῖτο, ἵνα δικαιολογῇ τὴν πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀγορὰν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην του.

Ἀλλὰ μὴ ἔχη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ ἐπιδείξῃ ζημίας ἐπισυμβάσας αὐτῇ ἐνταῦθα, ἀπ' ἧς ἐουστήθη, πρὸς δικαιολόγησιν ἢ ἐξήγησιν τῆς πρὸς τὴν ἀγορὰν ἡμῶν δυσπιστίας της; Ἡ Τράπεζα ἔλυσε τὸ ζήτημα τοῦ πλουτεῖν ἀσφαλῶς καὶ τοῦ χρηματίζεσθαι ἀκινδύνως, ἐν μέσῳ τῶν κοινωνικῶν καὶ ἐμπορικῶν περιπετειῶν τῶν καιρῶν ἡμῶν, ὅπερ οὐδαμῶς κατάρθωθη μέχρι σήμερον νὰ λυθῇ τὸσον ἐπιφελῶς διὰ τὰ πιστωτικὰ κατὰστάματα. Εἰς ὅλας τὰς ἐπισυμβαίνουσας πτωχεύσεις καὶ οἱ ἐλάχιστοι τῶν ἐμπόρων ὑφίστανται θυσίας σχετικῶς μεγάλας, ἵνα διευκολύνωσιν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀτυχεσάντων, ἢ ἵνα διευκολύνωσιν συμβιβασμοὺς ἀποτρέποντας εἴτε ἐξ ἄλλων συναδέλφων, εἴτε τραπεζιτῶν μεγαλειτέρας ζημίας· μόνη ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα κατορθοῖ νὰ ἐξέρχεται τῶν πτωχεύσεων μετ' πλήρεις τὰς χεῖρας, οὐδὲ νὰ κατανοήσῃ τὸ παράπαν τοὺς δεσμούς τῆς ἀλληλεγγύης οἵτινες δέον νὰ συνδέωσι πρὸς ἀλλήλους τοὺς ἐν τῷ αὐτῷ σταδίῳ τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος ἀγωνιζομένους. Οὐχὶ ἀπαξ ἔδυσχερηνε ἢ κατέστησεν ἀδύνατους συμβιβασμοὺς αἵτινες ἤθελον σώσει καὶ τοὺς ἀτυχεσάντας καὶ τοὺς μετ' αὐτῶν συνδέσαντας τὴν τύχην των, καὶ τοῦτο ἵνα μὴ ὑποστῇ ζημίαν μηδαιμινὴν σχετικῶς πρὸς τὸν ὄγκον αὐτῆς καὶ τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν της· διότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐννοεῖ νὰ ἐργάζεται ἐν μέσῳ τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως, νὰ χρηματίζηται

ὑπὸ ἐπιφελεστάτου δρους, οἰκδῆποτε δὲ καὶ ἂν ὦσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας της καὶ αἱ περιστάσεις τῶν μετ' αὐτῆς συναλλασσομένων, αὐτὴ νὰ λαμβάνῃ τὰ ναυαγία των καὶ νὰ ψάλλ τὴν νεκρόσιμον ἀκολουθίαν των. Ἐὰν μέχρι τοῦδε ἡ Τράπεζα ἔχασεν ἐξ ὀφειλετῶν της, ἢ ἐλλήσῃ καὶ ἔχασε· διότι οἱ ὀφειλέται της ἐκείνοι ἔτυσε νὰ ἦναι εἴτε συγγενεῖς καὶ φίλοι διευθυντῶν καὶ χυποδιευθυντῶν, εἴτε πολιτευόμενοι ἀνταλλάσσοντες τὴν ἀνοχή των πρὸς δάνεια ἀνεπίστρεπτα. Βεβαίως τὸ τελευταῖον τοῦτο δὲν ἀπέβη κατὰ τῆς Τραπεζῆς, οὐδ' ἐδέχθησάν πρὸς αὐτὴν ἀγνώμονες οἱ οὕτω εὐεργετηθέντες· τὸ καταπότιον ἔσχε τὴν δύναμιν ν' ἀφέλῃ ἀπ' αὐτῶν τὴν γλῶσσαν καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτοὺς πᾶν εὐπειθεῖς θεραπεύοντας. Ἐν τούτῳ γειόμενοι δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ μνημονεύσωμεν μετ' ἐπαίνων τὸν πρῶτον Βουλευτὴν Καλαβρύτων κ. Ἄρ. Οἰκονόμου, ὅστις ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς βουλῆς, ἐξήνεγκεν ἀληθείας, ἃς ὁ τόπος δὲν εἶχεν ἀκούσει ἕως τότε καὶ ἃς ἴσως οὔτε εἰς τὸ μέλλον θέλει ἀκούσει.

Δίκαιον εἶναι ἀπὸ διευτυπώσαμεν τὰς κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς αἰτιήσεις τῆς ἐνταῦθα ἀγορᾶς, διὰ βραχείων νὰ διερμηνεύσωμεν καὶ τὸ περὶ τῶν ἄλλων παρ' ἡμῶν Πιστωτικῶν κατὰστῆμάτων φρόνημα αὐτῆς, διότι οἱ ὄροι τῆς συγκρίσεως καὶ τῆς ἐκτιμήσεως εἰσὶν ἀνόμοιοι. Παρ' ἡμῶν ἰδρύνται πρὸ τινῶν μόνον ἐτῶν ὑποκατάστημα τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ παλαιῶν ὁ Κλάδος τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς. Μ' ὅλον ὅτι ἀμφότερα τὰ ἰδρύματα ταῦτα δὲν ἀποκαλοῦνται ἐθνικὰ, δὲν ἐπροικίσθησαν δὲ μετ' αὐτῶν προνόμια τῆς Ἐθνικῆς, προσεκτήσαντο πολλὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς συνειδήσεως τοῦ τόπου. Καὶ ἡ μὲν Πιστωτικὴ Τράπεζα, νεκρὸν εἰσέτι κατὰστῆμα, δὲν ἔχει μακρὰν ἱστορίαν ἐν τῷ τόπῳ, οὐδὲν ἤττον αἰ μέχρι τοῦδε ἐργασίαι του παρ' ἡμῶν διευκόλυναν οὐσιωδῶς τὸ ἡμέτερον ἐμπόριον, ἐχαρακτήρισεν δ' αὐτὰς ἐν πᾶσι πρακτικότης καὶ πνεῦμα εὐνοῦν πρὸς τὴν ἐμπορίαν; Ὁ ἐνταῦθα ὅμως Κλάδος τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς δύναται ν' ἀποκληθῇ εὐλόγως ἰδρυμα ἀγαθοεργόν· εἰς τὰς εὐκολίας ἀστίνας ἐχορήγησεν ἀνεκάθεν τὸ πιστωτικὸν τοῦτο κατὰστῆμα ὀφειλέται κατὰ μέγα μέρος ἢ προαγωγῆ τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς· εἰς τὸν πρακτικὸν δὲ νοῦν τῆς Διευθύνσεώς του, εἰς τὴν γενναϊότητα τῶν συναλλαγῶν του, πολλοὶ ἡμῶν συμπολίται κατέχοντες ζηλευτὴν σήμερον θέσιν ἐν τῷ ἐμπορικῷ ὁμολογοῦσιν ὅτι ταύτην ὀφείλουσιν εἰς τὰς εὐκολίας καὶ τὰς πιστώσεις ἃς εὗρον παρ' αὐτῷ. Εἰς πάσας τὰς ἐμπορικὰς κρίσεις, ἢ τὰς πολιτικὰς ἀνωμαλίας, ἢ τῆς Ἐθνικῆς τὰς ἐπιφυλάξεις, ἢ ἐνταῦθα Ἰονικὴ Τράπεζα ἀπήνησεν διὰ τῆς εὐρύσεως τῶν πιστώσεών της καὶ τῆς ἐν δικαιοσύνη διαθέσεως τοῦ ὑπάρχοντος ἐν τοῖς ταμίαις της χρηματικοῦ· οὕτω δὲ οὐχὶ ἀπαξ διευκόλυνε τὰς δυσχερείας τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἐνέπνευσε θάρρος εἰς τοὺς πάντοθεν φοβιζομένους ὑπὸ παντοίων μορμολυκείων. Δύναται τις νὰ εἴπῃ, χωρὶς φόβον διαψεύσεως, ὅτι ἐὰν ἡ ἐνταῦθα ἀγορὰ δὲν ἀπῆλαυνεν ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἰδρύσεώς της, ὅπου καὶ ἡ πίστις αὐτῆς ἦτο μικρὰ καὶ τὰ κερὰ

λαιά της περιορισμένα, τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρ' ἡμῖν Κλάδου τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ μόνον αὐτῆς ἔρεισμα εἶχε τὴν Ἐθνικὴν, δὲν ἤθελεν εὐρίσκεσθαι εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν εὐεξίαν τῆς σήμερον. Ἔβλιν ἀληθῆς ὅτι κατὰ τὸ μακρὸν διάστημα τῆς ἐνταῦθα λειτουργίας του τὸ πιστωτικὸν τοῦτο ἴδρυμα ὑπολογίζει μικρὰς τινὰς ζημίας, αἵτινες οὐδεμίαν ἔσχον δι' αὐτὸ ἐπιρροήν, ἀλλὰ διὰ τῶν ζημιῶν τούτων, εἴτε ἐδέχθη ἐπιεικῆς εἰς ἀνθρώπους ἀξίους συμπαθείας, διὰ τὰς ἀτυχίας των, εἴτε διευκόλυνε συμβιβασμοὺς ἀποτρέποντας σημαντικὰς ζημίας ἐκ τῆς ἀγορᾶς, εἴτε ἐδείξεν ὅτι ἐννοεῖ τοὺς ἀναποφεύκτους ὄρους τῆς κινήσεως τῶν Τραπεζικῶν καταστημάτων.

Διατυπώσαντες τὰς κατὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς αἰτιάσεις τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς, ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς παύσεως τῶν προεξοφλήσεων, δὲν ἐνοήσαμεν τὸ παράπαν ὅτι ὁ τόπος ἀνευ τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν εὐκολιῶν τοῦ πιστωτικοῦ τούτου καταστήματος δὲν δύναται νὰ κινηθῆ ἢ ἀπώλετο. Εὐτυχῶς ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ πίστις τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς εἶναι ἀρκούντως ἀκμαία, ἵνα μὴ ἔχη χρεῖαν τῶν ψυχίων ἅτινα ῥίπτει εἰς αὐτὴν ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐκ τοῦ ὕψους τῆς περιωπῆς τῆς, τὰ δὲ κεφάλαια τόσον ἀυθονοῦσιν εἰς τὸν τόπον, ὥς οἱ τίμιοι ἔμποροι καὶ οἱ φερέγγυοι τῶν κτηματιῶν παρακαλοῦνται νὰ λάβωσι χρήματα ὅσα θέλωσιν καὶ ἐπὶ τόκῳ πολὺ μικροτέρῳ τοῦ τῆς Ἐθνικῆς. Τοῦτο δύναται νὰ τὸ γνωρίσῃ καλῆτερον παντὸς ἄλλου αὐτῆ ἡ Τράπεζα, ἀναδιψῶσα τὰς μερίδας τῶν διαφορῶν πιστούχων τῆς, ὧν πολλὰς θέλει εὐρεῖ ἀκαλύπτους εἴτε ἐν μέρει, εἴτε ἐν ὅλῳ. Εὐτυχῶς ἡ ἡμετέρα ἀγορὰ δὲν ἔχει θέσιν ἰκέτου πρὸς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, δὲν εἶναι δὲ μακρὰν ὁ χρόνος καθ' ὃν θὰ λησμονήσῃ τελείως τὴν εἰς αὐτὴν ἄγουσαν ἐδὸν.

Ἄν διετυπώθησαν αἱ αἰτιάσεις αὗται, τοῦτο ἐγένετο ἵνα γνωσθῆ εἰς εὐρύτερον κύκλον τὸ σύστημα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Πιστωτικοῦ τούτου ἴδρυματος, ὅπερ ἡ Ἑλληνικὴ μαρὰ ὀνομάζει ἀκόμη Ἐθνικὸν καὶ ἵνα ἡ κοινὴ συνείδησις προσκτήσῃται σαφεῖς ἰδέας περὶ τῶν θεσμῶν οἵτινες ἐγένοντο τῷ τόπῳ ὀλέθριοι, ὑπὸ τὸν τύπον εὐεργετικῆς προνοίας καὶ τὴν προστασίαν ἀνοχῆς κατὰ πάντα ἀξιομύμητου.

Δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν πέρας εἰς τὴν παρούσαν πραγματείαν χωρὶς νὰ ἀπευθύνωμεν καὶ πρὸς τὴν Ἰποδιεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα Ἰποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ταύτην τὴν παρατήρησιν ὅτι ἐὰν ἡ πρὸς τὴν ἀγορὰν ἡμῶν ἐπιφύλαξις τοῦ πιστωτικοῦ τούτου ἴδρυματος ὀφείλεται εἰς τὰς παραστάσεις τῆς, ἐλέγχει ὅτι δὲν καθορᾶ σαφῶς, τὴν εὐεξίαν καὶ τὴν χρηστότητα τῆς ἡμετέρας ἀγορᾶς, πράγματα ἐξόφθαλμα εἴδῃ δὲ παρέλειπε νὰ πληροφωρήσῃ περὶ τούτων τὴν Διοίκησιν καὶ ἐνθαρρύνῃ αὐτὴν εἰς ἐπέκτασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς, παρέλιπε οὐσιώδεις αὐτῆς καθήκον καὶ πρὸς τὸ Κατάστημα ὅπερ ἀντιπροσωπεύει καὶ πρὸς τὴν ἀγορὰν ἧτις δικαιοῦται νὰ περιμένῃ ἀπ' αὐτῆς δικαιοτέραν ἐκτίμησιν.

Ἡ ἀληθὴς θέσις τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος.

Ὁ πρῶτος ὄρος παντὸς περὶ τινος θέματος γράφοντος εἶναι νὰ κατέχη οὗτος πάντα τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τοῦ θέματος καὶ τὰ μετ' αὐτοῦ συνδεόμενα νομικὰ στοιχεῖα ἄλλως εἶναι ἀναντιρρήτον ὅτι ὁ γράφων ἀντὶ νὰ διαφωτίσῃ παραπλανᾷ τὸ κοινὸν καὶ ἀντὶ τῆς ἀληθείας προσφέρει αὐτῷ ψευδεῖς εἰδήσεις.

Ἴνα διαφωτίσωμεν τὸ κοινὸν περὶ τῆς ἀληθοῦς θέσεως τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος νομίζομεν ἀπαραίτητον νὰ ἀναγράψωμεν τὰ καθαρὰ γεγονότα τὰ λαβόντα χώραν ὅπως ἐξ αὐτῶν ἕκαστος δύνηται νὰ μορφώσῃ ἀσφαλῆστατην κρίσιν.

Ἄμα τῇ διακοπῇ τῶν ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐργασιῶν, ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ συνελθούσα εἰς συνεδρία-

σιν καὶ διερμηνεύσασα κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς τοὺς ὄρους τῆς συμβάσεως, ὅτι πᾶσαι αἱ κατακαθίσεις, ὅσα ὑπέμετροι καὶ ἀν ὧσι, ἐπιβαρύνουσι τὴν ἐργολαβίαν, ἐκήρυξε κατὰ πλειονοψηφίαν τὸν ἐργολάβον κ. Μανιάκ ἐκπτωτον.

Γνωστὸν εἶναι ὅτι κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἡ πράξις τῆς λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς οὐδεμίαν ἔχει ἰσχύν, ἐὰν μὴ ἐπικυρωθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Κυβέρνησις, πρὸς ἣν ὑπεβλήθη ἡ πράξις, συνεβουλεύθη ἕνα τῶν παρ' αὐτῇ νομικῶν Συμβούλων, ὅστις ἔδωκεν εἰς τὴν Σύμβασιν ὅλως διάφορον ἐρμηνείαν τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς δοθείσης. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις ὄφειλε νὰ μὴ ἐπικυρώσῃ τὴν πράξιν, δι' ἣ καὶ ἀνέπεμψε ταύτην εἰς τὴν λιμενικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς νέαν διάσκεψιν. Εἰς τὴν αὐτὴν Ἐπιτροπὴν ὑπεβλήθη καὶ γνωμοδότησις πέντε ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν διαπρεπεστέρων Δικηγόρων σύμφωνοι πρὸς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου. Ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ λαβούσα ὑπ' ὄψιν τὴν γνωμοδότησιν ταύτην διὰ νέας πράξεις ἀμέσως ἐκδοθείσας, ἐπέμεινε εἰς τὴν πρώτην ἐρμηνείαν τῆς συμβάσεως, θεωρήσασα ἐκ νέου τοὺς περὶ ὑπεμέτρων καταθυβίσεων ἰσχυρισμοὺς τοῦ κ. Μανιάκ ἀλυσιτελεῖς, εἴπερ ἤθελον εἶσθαι ἀληθεῖς.

Οὕτω διακειμένων τῶν πραγμάτων, ἡ Κυβέρνησις, πρὸς ἣν ὑπεβλήθη καὶ ἡ τελευταία αὕτη πράξις, εἶχε τὸ καθήκον νὰ ὑποβάλλῃ, ὡς καὶ ὑπέβαλε, τὸ ἀμφισβητούμενον μεταξὺ λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, Μανιάκ, Νομικοῦ Συμβούλου καὶ τῶν πέντε δικηγόρων ζήτημα, οὐχὶ πλέον ὑπὸ τὴν σκίψιν ἐνὸς Νομικοῦ Συμβούλου, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας τοῦ σώματος τῶν Νομικῶν Συμβούλων. Τὸ δὲ σῶμα τοῦτο διασκεψάμενον ἐπὶ τοῦ ὑποβληθέντος ζητήματος καὶ θεωρήσαν τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ Μανιάκ οὐχὶ ἀλυσιτελεῖς, ἀλλὰ ἐξεταστέους, καὶ κατ' ἀκολουθίαν οὐσιώδεις, ἐὰν ἀληθεύσιν, ἀπεφάνετο νὰ γείνη δοκιμασία ὑπὸ ἐπισημένων Μηχανικῶν ἐπὶ τοῦ ποθμένου, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξελεγχθῇ τὸ βᾶσιμον ἢ μὴ τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ Ἐργολάβου. Πρὸς ἐκτέλεσιν δὲ τῆς δοκιμασίας ταύτης ἐκρίθη ἐκ τῶν προτέρων ὡς ἀναγκαῖον στοιχεῖον καὶ ἀπαραίτητον μέσον ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐξ ἑκατὸν μέτρων κυματοθραύστου, ὡς δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀναγκαῖον ὑπὸ τῆς ἐκ Μηχανικῶν ἐπιτροπῆς καὶ πᾶν ἄλλο οἰονδήποτε πείραμα πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς ἀληθείας.

Οὕτως ἔχουσι τὰ γεγονότα τὰ συνιστάμενα τὴν ἱστορίαν τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος ἐκ τούτου δὲ προκύπτουσι προδήλως καὶ ἀναμφερήτως τὰ ἐξῆς ἐξαγόμενα: Ἄον) ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐβάδισεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ταύτου, ἣν ὄφειλε νὰ βαδίσῃ ἐδὸν, συμμορφωθείσα πρὸς τὰς συμβουλὰς τῶν παρ' αὐτῇ Νομικῶν Συμβούλων, οἵτινες ἐπὶ τούτῳ εἰσὶν διωρισμένοι ἵνα συμβουλεύωσι τῇ Κυβερνήσει ἐπὶ πάντων τῶν ἀμφισβητούμενων καὶ ἀμφιβόλων ζητημάτων. Πᾶσα ἄλλη ἐδὸς, ἣν ἤθελε τραπῆ ἡ Κυβέρνησις, ἀπεναντιουμένη εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν Νομικῶν Συμβούλων, ἦτον ἐκνομος καὶ ὅλη ἀντίθετος πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Λιμένος, οὗ ἡ μετὰ τοῦ ἐργολάβου διαφορά δέον νὰ λυθῇ ταχέως. Ποία ἄλλη λύσις ἦτο ἐφικτὴ; Ἄς ὑποδείξωσι ταύτην οἱ τάναντία φρονούντες. Βον) οἱ ἰσχυρίζομενοι ὅτι διὰ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐξ 100 μέτρων κυματοθραύστου ἀνατρέπεται ἡ σύμβασις, ἡ δὲν ἡ νήσαν τὴν ἐνεστάσαν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἡκιστα παρακολούθησαντες τὴν ἀλληλουχίαν τῶν γεγονότων, ἡ θέλουσι νὰ διαδουκολήσωσι τὸ κοινόν. Ὁ κυματοθραύστης οὗτος εἶναι ἔργον νέου, μηδεμίαν ἔχον σχέσιν πρὸς τὴν Σύμβασιν καὶ ὅλως ἀνεξάρτητον ἀπ' αὐτῆς εἶναι σκοπὸς καὶ μέσον ἐνταυτῷ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ κ. Μανιάκ καὶ ἔυρεσιν τῆς ἐπιζητούμενης ἀληθείας. Πῶς ἐσυνθηκολόγησαν οὗτοι μεθ' ἑαυτῶν οὕτως ὥστε νὰ πρεσβεύωσι καὶ νὰ διαδίδωσιν εἰς τὸ κοινόν, ὅτι διὰ τοῦ πειράματος τῆς κατασκευῆς τοῦ κυματοθραύστου θὰ ἀνατραπῇ, θὰ ἀκυρωθῇ, θὰ παραβιασθῇ ἡ Σύμβασις, ἐνῶ αὕτη ἴσταται ἀκέραια καὶ ἀλώβητος καὶ οὐδὲν ἄλλο πρόκειται διὰ

τοῦ ἀγῶνος τούτου εἰ μὴ πῶς νὰ ἐξελεγχθῶσιν ἀβάσιμοι οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ ἐργολάβου, ἰσχυρισμοὶ οἵτινες, ἐὰν ἀληθεύωσι, δὲν πρέπει νὰ παροραθῶσι.

Ἐκτιθέμενοι διὰ βραχέων ταῦτα φρονούμεν ὅτι ὑπὸ πραγματικοῦ πατριωτισμοῦ ἐμπνέεται, ὑπὸ ἀγῆς πρὸς τὸν τόπον ἀγάπης καθογηδεῖται, οὐχὶ ὅστις περιορίζεται νὰ ἐπικρίνῃ, οὐχὶ ὅστις εἶναι ἀρνητικὸς, διότι τὸ ἐπικρίνειν καὶ ἀρνεῖσθαι ῥᾶδιον εἰς πάντας, ἀλλ' ὅστις θετικῶς ὑποδείξῃ λύσιν τοῦ ζητήματος κρείττονα καὶ αἰρετωτέραν τῆς ἐπιδιωκομένης, λύσιν μὴ αὐθαίρετον, ἀλλὰ ἐπιβαλλομένην ἐκ τῶν ὑφισταμένων ἱστορικῶν γεγονότων καὶ νομικῶν στοιχείων τοῦ ζητήματος.

**

Ὁ πολὺς καὶ μεγαλοφυῆς Λετσέψ, παραστάς κατὰ τὴν διανομήν τῶν βραβείων ἐφέτος ἐν τῷ Λυκείῳ Ἐρρίκου Δου, ἐν τῷ ὀπίῳ καὶ οὗτος κατὰ τὴν νεότητά του ἐφοίτησεν, ἀπήγγειλε πρὸς τοὺς μαθητὰς προσλαλιῶν, ἡ ὁποία ἐπηνέθη σφόδρα παρ' ὅλου σχαδόν τοῦ Γαλλικοῦ τύπου, διὰ τὸ πρωτότυπον τοῦ ὕψους, καὶ τὴν δεινότητα τοῦ λόγου. Περὶ-θαμεν ὅτι θέλομεν εὐχαριστήσῃ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας μεταφέροντες ὀλόκληρον τὸν λόγον τοῦ μεγαλοφυοῦς ἀνδρὸς ἐν ταῖς στήλαις τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν.

Ἄγαπητοί μοι, καὶ νέοι συμμαθηταί! Ἐδῶ βλέπω ἀρχαίους, καὶ μάλιστα ἕνα ἀρχαιότερον ἐμοῦ, διότι ἐγεννήθη τὸ 1800, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ σχολεῖον τὸ 1810. Ἐγὼ εἰσῆλθον τὸ 1815 εἰς ἡλικίαν δέκα ἐτῶν, καὶ ἐξῆλθον τὸ 1822: εἶναι λοιπὸν ἐξήκοντα ἐν ἔτος ἀπ' οὗ ἐγκατέλειψα τὴν ἐξάρετον ταύτην οἰκίαν, ἔνθα ἤμην πάντοτε εὐχαριστημένος, εὐθυμὸς, ἐνίοτε ὀλίγον ζωηρὸς εἰς τὸν χαρακτήρα, ἀλλὰ πάντοτε συγγνωστός, διότι ὅλοι οἱ συμμαθηταί μου, οἱ καθηγηταί καὶ οἱ διδάσκαλοι μου, μετ' ἡγάπων ὅπως τοὺς ἡγάπων... Ἐν συνελόντι εἰπεῖν πάντοτε ὑπήκουσα αὐτοῖς, διότι πρέπει εἰς τοῦτον τὸν κόσμον νὰ ὑπακούη τις εἰς ἐκεῖνους οἵτινες ἤξεύρουσι πλείοτερας αὐτοῦ. (Χειροκροτήσεις) Ὅταν ἐτελείωσα τὰς σπουδὰς μου τὸ 1822, ἦτο τὸ ἔτος καθ' ὃ Ὁ Σεβασμιώτατος Frayssinous, ἀνώτερος διευθυντῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐπενόησε καὶ ἐξέδωκε διάταξιν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὑποχρεωώμεθα νὰ διανύσωμεν ἐπὶ δύο ἔτη εἰς τὴν σπουδὴν τῆς φιλοσοφίας, διὰ νὰ ἀποκτήσωμεν τὸ ἀπολυτήριον τοῦ Λυκείου. (Baccalaureat.) Ἐν ἀληθείᾳ εἶμαι ἀρκετὰ φιλόσοφος ἐκ φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἐνὸς ἔτους μόνον ἡ σπουδὴ, μοι ἐφαίνετο ὑπερβολικὴ. (Γέλωτες καὶ χειροκροτήσεις).

Ὁ ἀββᾶς δὲ Σαλένης μετ' ἐδέχετο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὸ οἶκμά του, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀκόμη ἐκεῖνο τοῦ ἱερέως τοῦ σχολείου, καὶ μετ' ἐσυνείθιζε νὰ παρευρίσκωμαι εἰς συναθροίσεις λίαν ἐνδιαφερούσας εἰς συναναστροφὴν μετ' ἀνδρῶν πολλὰ ἐξόχων ἐκεῖνης τῆς ἐποχῆς ὁ ἀββᾶς Λαμεναί, ὅστις ἀνεγίνωσκε τὸν δεύτερον τοῦ τόμου τοῦ ἀποκτιμίου ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας ὁ ἀββᾶς Γερβέτης γενόμενος κατόπιν ἐπίσκοπος Παρίσιος ὁ ἀββᾶς δούξ τῆς Ροχάνης βραδύτερον προαχθεῖς εἰς καρδιναλίον, καὶ ὁ ὁποῖος εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν στάδιον κατόπιν δυστυχῆματος οἰκογενειακοῦ ἡ σύζυγός του ἐκῆν ἀπὸ πυρκαϊῶν λαβούσαν χώραν ἐν μέσῳ χοροῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι κατέστη εἰς ἐκ τῶν σημαντικωτέρων τοῦ ἀνωτέρου κλήρου.

Εἰς ταύτας τὰς δημηγύρεις ἐμάνθανον πολλὰ πράγματα, καὶ ἀπέκτησα φιλίας, τὰς ὁποίας διετήρησα εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν.

Ὅταν ἐξῆλθον τοῦ Λυκείου, καὶ διὰ νὰ ἀποφύγω τὸ δεύτερον ἔτος τῆς φιλοσοφίας, ὁ Κορ δὲ Σαλένης εὐηρεστήθη νὰ μοι δώσῃ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πρύτανιν τῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἀμιένης, παρακαλῶν αὐτὸν νὰ με ἐξετάσῃ διὰ τὸν ἀπολυτήριον βαθμὸν μετὰ τριῶν ἐκ τῶν συμμαθητῶν μου. Φερ-

δινάνδου Βαρώ, αδελφού του Όδουλίου Βαρώ ἀργότερα πρέσβευσε και ύπουργού του Βριστιού και του Άλφρέδου Δεκρφίου παρά τῷ ὀπίω συνηχόμεθα ἐν τῷ ὄματιώ του γειτονεύοντι εἰς τὴν Νομικὴν Σχολήν. Συνηχόμεθα ὁμοῦ συχνότερον παρ' αὐτῷ, παρά εἰς τὴν Σχολήν τῆς Νομικῆς. (Γέλωτες). Ἀνεπληρώσαμεν τὴν Σπουδὴν τοῦ Δικαίου διὰ τετραφώνων ἀσμάτων. (Γέλωτες).

Ἐφθάσαμεν εἰς Ἀμιένην ὁδοιπορήσαντες ἐπὶ λεωφορείου, διότι δὲν ὑπῆρχεν ἀκόμη σιδηροδρομὸς. Ἰπεδέχθημεν δὲ ὑπὸ τοῦ Πρυτάνεως τῆς Ἀκαδημίας, ὅστις ἦν ἐξαιρετικὸς ἀνὴρ, πολὺ εὐμενῶς, καὶ μᾶς ἐξήτασεν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του αἵθουσαν. Εὐτυχῶς δὲν ὑπῆρχον ἀκροαταί· καὶ ἤρχισε νὰ μᾶς ἐρωτᾷ, ἐμὲ πρῶτον, ἀναπτύσσων ἕνα χάρτην, ποῦ κεῖται ἡ Ἀρκτος, ἡ Μεσημβρία, ἡ Ἀνατολὴ καὶ ἡ Δύσις.

Μᾶς εἶχον διδάξῃ ἄρκετὰ πράγματα εἰς τὸ σχολεῖον, ἀλλ' εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν δὲν ἐδιδάσκοντο τὴν Γεωγραφίαν. Ἦμην ὁμοῦ καλὸς μαθητὴς εἰς τὴν ἱστορίαν ὑπὸ τὸν Κον Πούρπωνα, καὶ ἐν παρενθέσει μανθάνω εὐχαρίστως ὅτι ἐλάβατε χθὲς τρία βραβεῖα ἐπὶ τῆς ἱστορίας εἰς τὸν γενικὸν συναγωνισμόν. (Χειροκροτήσεις).

Οὔτε ἐγὼ οὔτε δύο ἐκ τῶν συμμαθητῶν μου ἤδυνήθημεν νὰ εἴπωμεν ποῦ ἐκείντο τὰ κύρια σημεῖα τῆς σφαίρας. (Γέλωτες).

Καὶ σημειώσατε, ὅτι σήμερον προεδρεύω ἐνταῦθα ὑπὸ τὸν τίτλον μου τοῦ προέδρου τῆς Ἑταιρίας τῆς Γεωγραφίας τῆς Γαλλίας (Γέλωτες).

Ἰδοὺ ἀπαρχαὶ δυνάμεναι νὰ ἐνθαρρύνωσιν ἐκείνους, οἵτινες ὀπισθοδρομοῦν εἰς τὰς τάξεις των. (Γέλωτες καὶ χειροκροτήσεις).

Καὶ τότε ὅταν ὁ τέταρτος ἔκαμῃ χειρονομίαν ἀπελπισίας, ἐκ τῆς ἀδυναμίας νὰ ἀποκριθῇ, ὁ πρῶτανς τῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἀμιένης ἤρχισε νὰ γελά, οὕτω δὲ καὶ οἱ πάντες ἐγελάσαμεν καθ' ὑπερβολήν. (Γέλωτες).

Κατὰ τὰ λοιπὰ, ἀπεκρίθημεν πολὺ καλὰ εἰς τὰς ἄλλας ἐρωτήσεις, καὶ ἐλάβομεν τὸν ἀπολυτήριον βαθμόν μας. (Γέλωτες καὶ χειροκροτήσεις).

Μετὰ ταῦτα ἐμελλον νὰ ἀκολουθήσω τὴν σειράν τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου τοῦ Κου Παρδαίου διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ εἰσέλθω εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐλάμβανον τὰς ἐγγραφάς μου, ἀλλ' αἱ ἐπιμελέστεραι ἐγγραφαί μου ἦτον εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Ἰππικῆς Ἀσκήσεως, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κήπου de Luxembourg, παρά τῷ Larive, υἱῷ τοῦ ἠθοποιοῦ Larive, περὶ τοῦ ὁποίου εἶπον ἐμμελοῦντες περὶ τοῦ Le Kain «Ἄφισε τὰ προτερήματά του ὡς Larive.» (Γέλωτες).

Ἦμην λοιπὸν, ἐν ἀληθείᾳ, ἰκανώτερος εἰς τὴν ἱππευτικὴν, παρά εἰς τὴν Δατινικὴν καὶ Ἑλληνικὴν. Ὁ Larive μὲ ἔκαμῃ ἀξιόλογον μαθητὴν: Διέπρεπον νὰ ἀναβαίνω τὸν πηδητὴν καὶ μὲ ὠδηγοῦσε εἰς τὰ κυριώτερα ἱππευτήρια τῶν Παρισίων, διὰ νὰ δεικνύῃ τὴν ἰκανότητά του μαθητοῦ του. Τοιοῦτοτρόπως διήνυσα τὴν σπουδὴν μου τοῦ δικαίου, (γέλωτες), ἴσως ὀλίγον στραβὰ, (γέλωτες), ἀλλὰ τέλος πάντων, ἔμαθα ἄρκετὰ, ὥστε νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν διπλωμασίαν, καὶ τὸ 1825, ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ παρουσιασθῶ εἰς τὸν βαρῶνον τοῦ Damas παρά τοῦ θαίου μου, ὅστις ἦν ὁ μόνος ἐπιζῶν ἐκ τῆς ἐκστρατείας τῆς Περούζης· ἦτο ἀπεσταλμένος (chargé d'affaires) τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Πορτογαλίαν καὶ μὲ παρέλαβεν εἰς τὴν πρεσβεῖαν του.

Ἐπειτα ἐπανῆλθον ἐνταῦθα. Δὲν θὰ σᾶς κάμω μακρὰν διήγησιν· βιάζομαι, ὅπως ἴδω νὰ βραβευθῆτε καὶ στεφθῆτε. Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπάνοδον ἡμῶν ἐκ τῶν ἀδειῶν ἢ τῶν διακοπῶν, εἴχωμεν ἄλλοτε τὴν συνήθειαν νὰ διηγώμεθα ὅτι ἐπράξαμεν διαρκούσης τῆς ἀποχωρήσεως.

Λοιπὸν θὰ σᾶς διηγῶ ἐν συνόψει ὅτι ἔκαμα πρὸ ἐξήκοντα ἐτῶν. (Γέλωτες καὶ χειροκροτήσεις).

Ἐπανερχόμενος ἐκ Πορτογαλλίας, εἰμῖνα ἀκόμη ἐν ἔτος εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐστάλην εἰς Τύνιδα, πρὸ τῆς ἐκστρατείας κατὰ τῆς Ἀλγερίας. Ἐκεῖ συνέτρεξα, καὶ εἶδον εἰς

Τουλώνην 500 ἱστοφόρα νὰ μεταφέρουν τὸν στρατὸν ἐκ 30.000 καὶ ἐν μόνον ἀτμόπλοιον τὴν Σφίγκα! Ἰδεῖτε τὴν πρόοδον ὅπου ἐκάμαμεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης!

Ἐλαβον μέρος εἰς τὴν πρόοδον ταύτην, διότι τὸ παρελθὸν ἔτος ἔκαμα νὰ ἀπεράσω ἐπτά ἑκατομμύρια τόνων ἀτμόπλοια ἀπὸ τὸν πορθμὸν τοῦ Σουέζ, καὶ μόνον ἐν ἱστοφόρον 75 τόνων! Ἐπομένως, βλέπετε τὴν πρόοδον ἣτις ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἤρχισε τὸ στάδιόν μου, μετὰ ταξείδια πολλὰ μακρὰ καὶ ναυσιπλοῖες μὲ ἱστοφόρα. Οὕτω ἐπανῆλθον ποτὲ ἐν ἀδείᾳ ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν· μετὰ τριάκοντα ἐπτά ἡμερῶν ταξείδιον ἐπὶ ἐνὸς πολεμικοῦ βρικίου λίαν εὐπλοῦς καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καθαρσιν εἰς Τουλώνην (Γέλωτες).

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τὰς καθάρσεις ἦτον ἀδύνατον νὰ τὰς ἀκολουθήσῃ τις, καὶ εἰλικρινῶς ὁμολογῶ ὅτι συνεχῶς τὰς παρεδίασα. Ἐπέκειτο ἄλλοτε ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου ἐναντίον ἐκείνων οἵτινες παρέβαινον τὴν καθαρσιν, τοῦτο δὲ δικαιολογεῖ τὸ λεγόμενον, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ὅστις, εἰς τὴν ζωὴν του δὲν ἐπραξε πρᾶξιν καθιστῶσαν αὐτὸν ὑπαίτιον νὰ καταδικασθῇ ἀπὸ τὰ δικαστήρια. Δὲν πρέπει νὰ μὲ μιμηθῆτε εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς καθάρσεις, ἀλλὰ πάντοτε ὑπῆρξα θιασώτης τῆς ἐλευθερίας τῆς συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν λαῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θὰ εἴπω ὅτι προβαίνουσι πολὺ κατ' αὐτὴν τὴν σιγμὴν, ἐκ τοῦ φόβου τῆς χολέρας· ὅτι πρὸ πάντων ἀναγκαῖοι ἐὰν ταξειδεύσῃτε εἰς τόπους ὅπου ὑπάρχουν ἐπιδημιαί εἶναι νὰ μὴ φοβῆσθε. Τὸ θάρρος εἶναι μεγάλη δύναμις· καὶ σπανίως εἶδον ἄνθρωπον θαρραλέον νὰ πάθῃ ἐκ χολέρας ἢ ἐκ πανώλης. (Χειροκροτήσεις). Ἡ νόσος ἀρχίζει πάντοτε ἀπὸ ἀταξίαν τοῦ στομάχου, ἣτις προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ χαρακτῆρος ἢ τῆς θελήσεως. (Γέλωτες). Ἐπανελθὼν ἐξ Αἰγύπτου ὅπου κατόκησα ἐπτά ἔτη, καὶ ὅπου εἶχα τὴν τιμὴν νὰ καταστῶ γνωστὸς εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ἀπεστάλην εἰς τὴν Ὀλλανδίαν τὴν σιγμὴν ὅπου ἐπρόκειτο νὰ κανονίσουν ὑποθέσεις τινὰς μεταξὺ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Βελγίου· ἐπειτα εἰς τὴν Μαλαγὰ, Βαρκελώνην καὶ Μαδρίτην· καὶ ἐπὶ τέλους ὡς ἑκτακτὸν πρέσβυν εἰς Ῥώμην. Ἐκεῖ περιῆλθον εἰς διαφωνίαν μὲ τὴν κυβέρνησιν. Πρέπει νὰ εἰσθῆται τις τὰς κυβερνήσεις. Ἀλλ' ἐὰν δὲν συμφωνεῖ τις μετ' αὐτῶν ὀφείλει νὰ ἀποσύρῃται. Τοῦτο καὶ ἐγὼ ἐπραξα.

Τότε παρεδόθην εἰς τὰς σπουδὰς μου περὶ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ. Αἱ σπουδαί τῆς διώρυγος ταύτης εἶναι πολλὰ παλαιαί, διότι λέγουσι ὅτι ἡ γυνὴ τοῦ Ἀβραάμ ὑποδεχθεῖσα πολλὰ κελῶς τὸν Φαραῶν, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν ὀδηγίαν τοῦ πρώτου σχεδίου τῆς διώρυγος. Ὁ Αἰγύπιος μονάρχης ἠρώτησεν αὐτὴν τί ἐξήτει, καὶ αὕτη εἶπεν: «Ἦθελα νὰ κάμω νὰ συγκοινωνῇ ὁ τόπος μου μὲ τὰς γονίμους γαίας τῆς Αἰγύπτου, ἣτις δίδει τροφὰς εἰς τοὺς δυστυχεῖς λαοὺς τῆς Ἀραβίας.» «Ἐ! λοιπὸν θὰ ἔχετε τὸν πορθμὸν σας,» τῇ λέγει. (Γέλωτες).

Καὶ εἶναι ὁ πρῶτος πορθμὸς ὅστις, κατὰ τοὺς ἀρχαίους Ἀραβὰς ἱστοριογράφους, ἤρχισεν ἀπὸ τὸν Φαραῶν, ἀπὸ τὸν Νεῖλον πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν.

Δὲν ἐθεώρησαν δυνατὸν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν οὔτε μετὰ ταῦτα, νὰ κάμουν θαλάσσιον πορθμὸν. Ἐγὼ εἶχον ἐναντίαν γνώμην, καὶ ἐκοψα ἐν πάσῃ ἀπλότητι τὴν γῆν μεταξὺ τῶν δύο θαλάσσαν.

Ἐπέτυχον, καὶ θὰ κάμω τὸ ἴδιον εἰς Παναμᾶ, ὡσαύτως δὲ καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν θάλασσαν τῆς Ἀφρικῆς, διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὰς συγκοινωνίας μὲ τὸ κέντρον τῆς μεγάλης ἀφρικανικῆς Ἠπείρου. Θὰ ἐπιτύχωμεν ὅπως ἐπετύχαμεν εἰς Σουέζ καὶ ὅπως κάμνωμεν εἰς Παναμᾶ.

Τοιοῦτοτρόπως ὁ γέρον συμμαθητὴς σας τοῦ Λυκείου θὰ συντελέσῃ νὰ κάμῃ ὀφελίμους ἐργασίας εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον (Τριπλὴ χειροκροτήσεις βαγδαῖα).

Ἀφήσατέ μοι, τελειῶν ἢ θὰ σᾶς εἴπω μίαν λέξιν περὶ τῆς διαγωγῆς, τὴν ὁποίαν ὀφείλετε νὰ τηρήσῃτε εἰς τὸν κόσμον, περὶ τῶν δυσχερειῶν, ἃς θὰ ἀπαντήσῃτε, σεις τοὐλάχιστον, οἵτινες δὲν θὰ ἐπανέλθητε εἰς τὸ Λύκειον. Θὰ ἔχετε νὰ παλαίσῃτε ἐναντίον τῶν ἰδίων σας παθῶν, καὶ ἐναντίον ἐκείνων τῶν ἄλλων. Ἐνθυμηθῆτε τὸν λόγον τοῦτον τοῦ Τακίτου Proinde, ilur in aciem, et majores vestros et posteros cogitate· δηλαδὴ Γαλλιστί, καὶ διὰ νὰ ἐννοηθῇ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ σᾶς προπάντων Κυρίαί μου. Βαδίζοντες εἰς τὴν μάχην συλλογισθεῖτε τοὺς προγόνους σας καὶ τοὺς ἀπογόνους σας. (Ἐπανειλημμένα χειροκροτήσεις).

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ παρά τῷ ἐνταῦθα δικαστηρίῳ τῶν Ἐφετῶν Πρόεδρος κ. Γεωρ. Μαντζούφας μετετέθη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, μετετέθη δ' ἐνταῦθα ἐκ Ναυπλίου ὁ κ. Ἡλ. Χατζηλιάκος. Οἱ ἡμέτεροι συμπολίται μετὰ πολλῆς λύπης ἔμαθον τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Μαντζούφα, ὅστις γνωστὸς παρ' ἡμῖν ἐκ παλαιοῦ, ἐνέπνεε ὡς ἀνώτερος δικαστὴς ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην καὶ ἀπῆλαυε γενικῆς ὑπολήψεως. Ἐπὶ τὴν προεδρείαν αὐτοῦ τὸ δικαστήριον τῶν ἐνταῦθα Ἐφετῶν ἀπέβη δικαστήριον ἄξιον τῆς ἀπιστολῆς του, πολυτίμους δὲ προσέφερε τῷ τόπῳ ὑπηρεσίας καὶ ἐλογίζετο ἀσφαλῆς ἄγκυρα τῶν δικαζομένων. Ἐγνώριζε νὰ μεταδίδη τὴν ἰδίαν ἀκαταπόνητον φιλέργειαν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν δικαστὰς, καὶ νὰ διατηρῇ πρὸς ὅλους τὴν ἀδρότητα τῶν τρόπων σὺν τῇ ἀκριβεῖ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος· μακρὰ δὲ δικαστικὴ πείρα, νομομάθεια μετὰ κρίσεως ἰσχυρᾶς καὶ μέγας ζῆλος πρὸς ἐξέρεσιν τῆς ἀληθείας καὶ ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης ἐχαρακτήρησαν παρ' ἡμῖν τοῦ κυρίου Μαντζούφα τὴν πολυχρόνιον ὑπηρεσίαν, ἣτις ἐπὶ μακρὸν θὰ μείνῃ ζωηρῶς ἐντετυπωμένη εἰς τὴν μνήμην τῆς εὐγνωμονούσης πόλεως. Ὁ κ. Μαντζούφας ἀπερχόμενος ἐντεύθεν συνεπιφέρει ἀμέριστον τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην πάντων ἡμῶν, ἣν προσεκτίσατο διὰ τὰς ἀτομικὰς αὐτοῦ ιδιότητας καὶ τὴν ἐξειδικιασμένην δικαστικὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν, ἐγκαταλείπει δὲ ἀναμνησίαις ἀρίστας αἵτινες δὲν θέλουσιν ἐξαλειφθῆ ταχέως.

— Ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ὁ συμπολίτης ἡμῶν Ἄνδρ. Λαγογιάννης ἔμπορος, πολίτης φιλόπονος καὶ χρηστὸς, ἀριστος δι' οἰκογενειάρχης.

— Ἐτελεύτησεν ἐπίσης ἐνταῦθα γυνὴ ἀρίστη καὶ ἀγαθὴ οἰκοδέσποινα, ἡ **Ἐβροῦνη Ζηλήμονος**, ἐγκαταλείψασα ἀπαρμύθητον ἄλγος εἰς τὸν σεβαστὸν αὐτῆς σύζυγον καὶ τὰ τέκνα, ὧν τὴν λύπην οἱ φίλοι συμμερίζονται εἰλικρινῶς.

— Ὁ ἔμπορος κ. Δημ. Γ. Μπαγδατόπουλος προσήνεγκεν αὐθορμήτως εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου τῆς ἀλληλοβοηθείας «**Ὁμόνοια**» κ. Χρ. Ρηγόπουλον δραχ. ν. ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου τούτου καὶ ἐγένετο ἄξιος νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὸ βιβλίον τῶν δωρητῶν τοῦ ἀξιολόγου τούτου σωματείου.

— Ἡ συγκομιδὴ τῆς σταφίδος βαίνει ἐνταῦθα πρὸς τὸ τέλος τῆς.

— Ἠρξάτο χθὲς ἐνταῦθα ὁ τρυγητὸς τῶν ἀμπέλων· ἡ ἐσοδεία προμηνύεται φέτος πλουσία, οὐχὶ ὁμοῦ καλὴ καὶ ἡ ποιότης τοῦ γλεύκους, διότι αἱ σταφυλαὶ δὲν ὠρῆσαν ἀποχρῶντως. Αἱ τιμαὶ εἰσὶν ἐκπεσμέναι, τὸ δὲ προῖόν τῶν βαλτωδῶν μερῶν διατελεῖ σχεδὸν ἀζήτητον.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Πύργου ὅτι μετὰ πολλῆς ἐμπαθείας καὶ φατριαστικοῦ πνεύματος ἐνεργεῖ αὐτόθι τὰ καθήκοντά τῆς ὑπομοιραρχίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνθυπομοιραρχοῦ κ. Λάμπρου Γκίκα. Μεταξὺ ἄλλων περιστατικῶν ἀνακινουταί ἡμῖν καὶ ἡ σκληρότης μεθ' ἣς προσενέχθη ὁ ἀνθυπομοιραρχος οὗτος πρὸς τὸν κ. Ἀλέξ. Β. Λέντζον, ὃν διέταξε νὰ συλλάβῃ καὶ ἀπαγάγῃ εἰς τὰς

φυλακάς, μ' όλον ότι κατέκειτο ήμιθανής εκ δει- του τραύματος και ο αξιότιμος ιατρός κ. Κοκκίνης έπιστοποιεί ότι δέν έδύνατο να μετακινήθι χωρίς να κινδυνεύση τόν έσχατον κίνδυνον. Αξιομνημό- νευτος μάλισια είναι και ή διαταγή ήν έδωσεν ο κ. άνθυπομαίραρχος προς τούς υπ' αυτόν χωροφύ- λακας: διάταξε, δηλονότι να τόν μεταφέρωσιν όπως δύνανται, έστω και ως σάκκον φασολίων.

Αξιοτίμης κ. Συντάκτα του «Φορολογουμένου»

Εν τῷ προχθεσινῷ φύλλῳ τῆς αξιοτίμου έφη- μερίδος σας, αναγνούς τὸ έγκωμιαστικόν τῶν νεο- διορισθέντων κ. κ. καθηγητῶν διάφορόν σας, εξέ- πλάγην ἰδὼν ότι, τὸν ἐν τῷ Β' γυμνασίῳ διορι- σθέντα κ. Ζαλοῦχον ἐνεβαπίστατε αὐτὸν διδάκτορα τῶν Μαθηματικῶν καὶ Φυσικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἐπειδὴ ἀγαπῶ πολὺ τὴν ἀλήθειαν, καὶ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω κάλλιον παντός ἄλλου τὸν κ. Ζαλοῦχον ὡς «Πτυχιούχον μόνου τοῦ Φυσικοῦ τοῦ ημετέρου Πανεπιστημίου τμήματος», καὶ συ- νεπῶς ἔχοντα τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζεσθαι εἰς Γυμνασιακὰς θέσεις μόνον ἐν μεγάλῃ ἐλλείψει «Διδακτῶν τοῦ Μαθηματικοῦ τμήματος», διὰ τοῦτο σὰς παρακαλῶ πολὺ, ὅπως ἐξέλθῃτε τῆς ἀπάτης εἰς ἣν ὑπέπεσατε, τῆ σκοπίμῳ πληρο- φορίᾳ ἴσως ἄλλων, νὰ προὐκαλέσητε ἐκ μέρους μου τὸν κ. Ζαλοῦχον, ὅπως σπεύσῃ καὶ θεβαιώσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὰς ἀνωτέρω ἐσφαλμέναις πληροφορίαις σας, ἄλλως τε εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην, νὰ πέμψωμεν ὑμῖν πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν προσεχῆς ὑμῶν φύλλον ἀντί- γραφον τοῦ τοῖς πᾶσι γνωστοῦ πτυχίου του.

Δέξασθε τὴν πρὸς ὑμᾶς θαθεῖν ὑπόληψιν. Ἐν Πάτραις τὴν 12 Σεπτεμβρίου 1883.

Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος.

Υ. Γ. Ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δημοσιεύσατε παρακαλῶ, κ. Συντάκτα, τὸ κάτωθι ὑπέμου ὑπο- ἔληθεν τῷ ὑπουργεῖῳ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἔγγραφον.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Ἑπουργεῖον Κύριε Ἑπουργέ!

Ἐπειδὴ ἐπιέγουσαι οἰκογενειακαὶ ὑποχρεώσεις δέν μοι ἐπιτρέπουσι τὴν ἐντεύθεν ἀπομάκρυνσίν μου, διὰ τοῦτο παρακαλῶ τὸ Σ. Ἑπουργεῖον, ὅπως ἀ- ποδεχθῇ τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησίν μου.

Ἀληθῶς ἤθελον σπεύσει, παρῶν πάντων τοιαύ- την ὑποχρέωσιν, εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς Ἑπουρ- γικῆς διαταγῆς, ἂν ἤθιθάνομην ἐν ἑμαυτῷ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἔστω ὑπόνοιαν, ὅτι λόγοι ὑπηρεσιακοὶ προὐκάλεσαν τὴν ἐντεύθεν μετάθεσίν μου.

4 Σεβρίου 1883. Εὐπειθέστατος Ἄνδρ. Οἰκονομόπουλος (Διδάκτωρ τῶν Μαθηματικῶν καὶ Φυσικῶν ἐπιστημῶν).

Σμ. Φορολογ. Δέν πιστεύωμεν ὅτι ὁ φίλος κα- θηγητῆς Οἰκονομόπουλος ἐπίστευσεν ὅτι ἀνα- γραφάντες μετ' ἐπαίνων τὰ προσόντα τοῦ διαδε- ξαμένου αὐτὸν εἰς τὸ ἐνταῦθα γυμνάσιον, προσθέ- μεθα νὰ μειώσωμεν τὴν ἀξίαν του, ἔστω καὶ ἂν εἰσεχώρησεν ἀνακριθείᾳ τῆς περὶ τὴν ἀναγραφὴν αὐτῶν ὁ σκοπὸς ἡμῶν ἦτο μόνον νὰ γνωρίσωμεν πρὸς τούς ἡμετέρους συμπολίτας τούς καθηγητὰς τῶν τέκνων των, ὅπως ἐπράξαμεν καὶ δι' αὐτὸν τὸν ἴδιον κ. Οἰκονομόπουλον, περίου κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν, ἐπὶ τῶν καὶ οὗτος διωρίσθη ἐνταῦθα κατὰ τὰ λοιπὰ συμμερίζομεθα καὶ ἡμεῖς τὴν περὶ αὐτοῦ ἀρίστην γνώμην τοῦ κοινοῦ καὶ συνομολο- γοῦμεν ὅτι ἡ μετάθεσίς του δέν ὑπηρεσέθη ὑπ' οὐδενὸς εὐλόγου λόγου, ἢ τῶν ἀξιώσεων τῆς δι- δασκαλίας, εἰς ἃς ὁ κ. Οἰκονομόπουλος ἀντεπεκρί- θη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος τόσον καλῶς.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ο φαρμακοποιὸς κ. Παῦλος Ἐλασσῶνος λαμ- βάνει τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιῆσῃ εἰς τὸ κοινόν, ὅτι ἀρίτως μετεκρίμεν ἐκ διαφόρων Ἑβραϊκῶν πη-

γῶν πάμπολλα καὶ ἀρίστης ποιότητος εἶδη φαρμά- κων, καὶ ὅτι πωλεῖ ταῦτα εἰς μετριωτάτας τιμὰς.

Πρὸ πάντων δὲ ἡ μετριότης τῆς τιμῆς ἀφορᾷ εἰς τὰς ἄλλως τε λίαν ἐν χρῆσει καὶ πολυδαπά- νους specialités, τὰς ἐφεξῆς:

Vin de Bugeaud.] Pilules de Blancard Quina Laroche.] Sirop. . de Blancard.

Ἔρστα μεταλλικὰ Vichy (διαφόρων πηγῶν), brezza, Carlsbad, Janos.—Fer Bravais κλπ.

ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ

ἐκδομένων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ».

Κατ' ἔτος ἐκδίδονται 180—200 τυπο- γραφικὰ φύλλα, ἧτοι ὀκτῶ ἕως δέκα ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα, μεταφραζόμενα κατ' εὐθεῖαν ἐκ τῆς ἀγγλικῆς, γερμανικῆς, ῥωσικῆς, ἰταλικῆς καὶ γαλλικῆς.

Ἔτησίᾳ συνδρομὴ φρ. 15, ἐξάμνηος φρ. 8.

Ἐξεδόθη μέχρι τοῦδε τὸ περιεργότατον ἔρωτικόν καὶ πολιτικόν μυθιστόρημα

«Ο κύριος ὑπουργὸς»

τιμώμενον ἰδιαίτερος ἀντί φρ. 1, 80.

Ἐκδίδονται δὲ νῦν οἱ περίφημοι:

«Κρητικοὶ γάμοι»

μυθιστόρημα ἔθνικόν τοῦ μεγάλου ἱστορικοῦ μας Σπυρίδωνος Ζημπελίου, ἀριστοῦργημα γλώσσης, αἰσθημάτων, χαρακτήρων καὶ ἱστορικῶν εἰδήσεων, περιεργόν, τερπνόν καὶ συγκινητικώτατον.

Οὐδεὶς ἐγγράφεται συνδρομητῆς, ἂν δέν προ- πληρώσῃ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «BRITISH & FCREIGN»

Δέχεται ἀσφαλείας ἐμπορευμάτων διὰ μικροῦς καὶ μεγάλους πλοῦς με μετριώτατα ἀσφάλιστρα. Τὸ ἐνταῦθα ἀσφαλισθὲν ποσὸν τῶν τελευταίων 5 μηνῶν ἀνέρχεται εἰς Δραχμὰς 1,500,000 Ὁ Πράκτωρ Β. Γ. ΜΑΡΣΑΛΛ.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «Ο ΗΛΙΟΣ»

Δέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ οἰκιῶν, ἀποθηκῶν, ἐμπορευ- μάτων καὶ ἐπίπλων με μετριώτατα ἀσφάλιστρα. Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ ἔτος 1882 Ἀέρ. στερλ. 291,300,000.

Ὁ Πράκτωρ Β. Γ. ΜΑΡΣΑΛΛ.

Διατρίβει ἐν τῇ πόλει μας, ἐλθὼν ἐξ Ἀλεξαν- δρείας πρὸ τῆς ἐνσκήψεως ἐκεῖ τῆς χολέρας, ἰδιω- τικὸς διδάσκαλος τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Γαλλικῆς γλώσσης, ἃς ἐπίσταται ἀκριβῶς, κατὰ τὰς ὁποίας φέρει πιστοποιήσεις. Ὁ διδάσκαλος οὗτος καὶ ἐκ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐν γένει ἥους του φαί- νεται λίαν κατάλληλος δι' οἰκογενείας, Παρθενα- γωγεῖα καὶ ἰδιωτικὰ Λύκεια διὸ ἀγγέλλοντες αὐτὸν δεχόμεθα εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ἀφορολογου- μένου προτάσεις.

Αὐτὸς δύνανται νὰ κρατήσῃ τὴν ἐμπορικὴν ἀν- ταπόκρισιν εἰς τὰς δύο εἰρημέναις γλώσσας.

Τὸ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Νικολ. Θωμοπούλου καφενεῖον εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου τοῦ Α' ἐνοι- κιάζεται ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου τρέχ. ἔτους, ἐνοικιάζε- ται δὲ καὶ ὡς ἐμπορικὸν ἢ ἄλλο κατάστημα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς δανειστὰς τῆς πτωχευσάσης ἐταιρίας «Περικλῆς Ι. Πούντζας καὶ ἀδελφοί».

Καὶ ἐκ τρίτου εἰδοποιούμεν ὑμᾶς κύριε ὅτι ἡ 21 καὶ 22 τρέχοντος μηνὸς ὠρίσθησαν παρ' ἡμῶν ὡς τελευταία προθεσμία πρὸς ἐξέλεξιν τῶν μὴ ὡς ἐξελεχθέντων δανείων τῆς πτωχεύσεως· καλεῖσθε ἐπομένως ἵνα κατὰ τὰς δύο ταύτας ἡμέρας ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῆς 6 ὥρας μ. μ. προσέλθητε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐμποροδικείου ἵνα ἐξελέγητε τὰ δάνειά σας κατὰ τὰς προηγουμένας εἰδοποιήσεις ἡμῶν καὶ τὸν νόμον. Εἰδοποιεῖσθε δὲ ὅτι ὁ μὴ ἐμ- φανισθόμενος ὅ' ἀποκλεισθῇ πάσης διανομῆς, διότι περαιτέρω παράτασις δέν ἐπιτρέπεται πλέον.

Πάτραι 15 Σεπτεμβρίου 1883.

Ο Εἰσηγητῆς Οἱ Σύνδικοι Γεώργιος Κοζάκος. Σ. Ασμανόπουλος. Δ. Δάρας Πρ. Νικολαΐδης Ὁ ὑπογραμματεὺς τῶν ἐμποροδικῶν Β. Κ. Πασχάλης.

CHAPEAUX ET NOUVEAUTÉS ΝΕΟΝ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ ΓΚΑΛΕΚΑΣ καὶ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Τὸ ἀπὸ τῆς Ἐβραϊκῆς Κατάστημα τοῦτο κείμενον ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν κεν- τριωτέρων τῆς ἐνταῦθα κάτω πόλεως ὁδῶν «Ἀγίου Νικολάου» καὶ «Μαιζάνος» καὶ ἐν τῇ ἀρκτικῇ γωνίᾳ τοῦ τετραγώνου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τῆς «Βασιλει- στρίας», ἤρξατο προσφάτως νὰ προμηθεύηται ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς Παρισινῆς ἀγο- Ͼς διὰ τὴν ἐκλεκτὴν καὶ φιλόκαλον πελατίαν αὐτοῦ, πᾶν ὅ, τι κομψόν, στερεόν καὶ τὴν τελευταίαν καλασθίαν (MODE) ἐκπροσωποῦν εἶδος· πῆλους δι' ἄνδρας, παῖδας, καὶ κοράσια πολλῶν σχημάτων, καὶ ἐν γένει τὰ πλέον ἐκλεκτὰ καὶ σπάνια εἶη ψιλῶν ἐμπορευμάτων «NOUVEAUTÉS». Ἐπίσης ὑποδήματα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν πρὸς δὲ καὶ ἅπαντα τὰ στρατιωτικὰ εἶδη. Κοιμψότης, στερεότης καὶ πρὸ πάντων εὐθηνία. Οἱ κύριοι ἀγοραστὰὶ δύνανται ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ ἰδίαις αἰσθήσεσι νὰ πεισθῶσι περὶ τῶν ὅψ' ὅλας τὰς ἐπιπέσεις πλεονεκτημάτων τῶν ἐν τῷ Καταστήματι τούτῳ πωλουμένων εἰδῶν, δ' ἀπλῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ καὶ συγκρίσεως πρὸς τὴν λοιπὴν ἀγορᾶν. Ἐφ' ᾧ πεποιθασιν οἱ γνωστοὶ τῇ πατρικῇ ἀγορᾷ νέου Διευθυνταί τοῦ ἀνωτέρω καταστήματος ὅτι τὸ φιλόκαλον Πατρικὸν Κοινὸν θέλει εὐαρεστηθῆ νὰ τιμῆσῃ αὐτοὺς διὰ τῆς ὑποστηρίξεώς του εἰς τὸ ὕπερ θαρρούντως ἀνέλαβον ἔργον τῆς φιλοκαλίας καὶ προόδου. ΝΕΟΝ ΠΙΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ GALEKAS & SPYROPULOS